רות דורית יעקבי: הדלת לגן הסודי

روت دوريت يعقوبي: الباب إلى الحديقة السرية

RUTH DORRIT YACOBY: THE DOOR TO THE SECRET GARDEN

רות דורית יעקבי (2015–1952) הותירה מאחוריה גוף עבודה שהוא מהחידתיים ביותר בתולדות האמנות הישראלית. הטוטליות והאינטנסיביות של עבודתה בסטודיו בערד שיקפו את הכפייתיות והייחודיות של יצירתה. התערוכה בוחנת את עבודתה של יעקבי משתי נקודות מבט מרכזיות: פריזמה פמיניסטית, כמי שעסקה בנושאים כגון אימהות, נשיות ודאגה; ותנאי חייה ועבודתה בפריפריה.

יעקבי הציגה במוזיאונים המרכזיים בארץ (כולל במוזיאון הרצליה, בתערוכה שאצר יואב דגון), ואף ברחבי העולם – באירופה, בדרום אמריקה, באסיה, בארצות־הברית ובקנדה. עם זאת, בניגוד להתקבלותה בארצות אחרות, רבים בעולם האמנות המקומי התייחסו אליה כאאוטסיידרית. סביר להניח שהדבר נבע מכך שעבודתה חרגה מן הזרמים המקובלים בשיח האמנות הישראלי, כמי שהתגוררה ועבדה בשוליים הגיאוגרפיים של המדינה והתמקדה בנושאים נשיים.

התערוכה הנוכחית – התצוגה הנרחבת הראשונה של עבודותיה מאז פטירתה – מציעה התבוננות מחודשת ביצירתה של יעקבי. היא שואבת מקולה הפנימי של האמנית ומבקשת להאזין לעדינות הצלילים של עבודותיה, שלעיתים קרובות הוחרשו על ידי שפתה האמנותית המעורפלת. עיצוב התערוכה כמערך צפייה אינטימי, ובו סדרת חדרים המוקדשים לתימות מרכזיות ביצירתה, מאפשר לצופים להתייחד עם העבודות. בהעדיפה אינטימיות וחלקיות על פני אובייקטיביות וכוליות, התערוכה מציעה מפגש מקרוב עם מורכבות עבודתה של אחת האמניות הישראליות המעניינות ביותר בתקופתה.

בנוסף לתצוגה המרכזית באולם זה, התערוכה כוללת שני חללים נוספים: חדר הקרנה, שם מוצג הסרט *האישה של אלף הקולות*, ובהמשכו חדר עיון.

تركتْ روت دوريت يعقوبي (1952-2015) وراءها مجموعةً من الأعمال التي تُعَدُّ من أكثر الأعمال غموضًا في تاريخ الفن الإسرائيلي. شموليّة وكثافة عملها في الستوديو في مدينة عراد - بما في ذلك استخدامها الموادّ السامة، التي أدت على ما يبدو إلى وفاتها الباكرة - تعكسان قَسْرَ عملها وتفرُّدَه. يتوقّف المعرض عند أعمال يعقوبي من منظورَين أساسيَين: منظورٍ نَسَوي، بوصفها فنانة تناولت مواضيع الأمومة، الأنوثة والقلق؛ ومنظور آخر يتناول ظروف معيشتها وعملها في الضواحي.

عرضت يعقوبي أعمالها في متاحف مركزية في إسرائيل (من بينها متحف هرتسليا للفنون، في المعرض الذي نظمه يوآف داغون) وفي مختلف أنحاء العالم- في أوروبا، أمريكا الجنوبية، آسيا، الولايات المتحدة وكندا. ولكن على الرغم من القبول الذي حظيت به في بلدان أخرى، إلا أنّ العديدين من المجال الفني المحلي تعاملوا معها كدخيلة، ويرجح أنّ سبب ذلك هو انحراف أعمالها عن التيارات المقبولة في الخطاب الفني الإسرائيلي، باعتبارها فنانة سكنت وعملت في الضواحي الجغرافية في الدولة وسلطت الضوء على المواضيع النسائية.

يتيح المعرض الحالي – وهو أول معرض شامل لأعمال يعقوبي منذ وفاتها – تأمُّلًا جديدا لفنها. إنه يمتشق من صوت الفنانة الداخلي ويحاول الاستماع إلى رِقّة أصوات أعمالها، التي غالبًا ما كان يتم إسكاتها بسبب لغتها الفنية الغامضة. المعرض المصمَّم كمنظومةِ مشاهَدةٍ حميمية - الذي يضمّ سلسلة من الغرف التي خُصِّصَت لموضوعات مركزية في إنتاجها - يتيح للمشاهدين أن يَخْتَلوا مع أعمال الفنانة. يقارب المعرض فنَّ يعقوبي على قاعدة حميمية وجُزئية عوضًا عن الموضوعية والكلية، ما يوفّر للمُشاهِد مُلْتَقًى عن قُرب مع تعقيديّة عمل إحدى أبرز الفنانات الإسرائيليات في تلك الفترة.

بالإضافة إلى المعرض الرئيسي في هذه الصالة، يوجد حيّزا عرض إضافيان: غرفة العرض، حيث يعرض فيلم امرأة بألف صوت، تجاورها غرفة قراءة.

Ruth Dorrit Yacoby (1952–2015) left behind one of the most enigmatic bodies of work in the history of Israeli art. The totality and intensity of her studio practice in Arad, in the Negev desert, reflected the obsessive nature and individuality of her artistic practice. The exhibition reexamines Yacoby's oeuvre from two main perspectives: a feminist viewpoint, engaging with issues such as motherhood, femininity, and care; and her living and working conditions in the periphery of the country.

Yacoby exhibited widely, both in Israel's major museums (including an exhibition at the Herzliya Museum, curated by Yoav Dagon), and around the world – in Europe, South America, Asia, USA, and Canada. However, in contrast to the acclaim that she received overseas, she was considered by many in the local art scene to be an outsider artist. This was possibly due to her work being at odds with the prevailing trends of the Israeli art discourse, as an artist living and working at the geographical fringes of the country and centering on feminine themes.

The current exhibition – the first major presentation of Yacoby's work since her passing – offers a renewed contemplation of her work. Tapping into the artist's inner voice, the exhibition is attentive to the delicate resonances of her work, which were often muted by her own opaque artistic lexicon. The intimate viewing layout, comprising a series of rooms dedicated to key themes in her output, enables the viewer to engage with Yacoby's artworks on a one-on-one basis. Opting for intimacy and partiality over objectivity and entirety, the exhibition provides a close encounter with the subtlety of one of the most interesting female Israeli artists of her time.

In addition to the main display in this gallery, the show includes two additional spaces: a screening room, where the film *The Woman of a Thousand Voices* is on view, and an adjacent reading room.

אוצרת: הדס קידר
منظِّمة المعرض: هداس قيدار
Curator: Hadas Kedar

עיצוב תערוכה: אריאל ערמוני
تصميم المعرض: أريئيل عرموني
Exhibition Design: Ariel Armoni

עוזרת לאוצרת: יוליה יבלונסקי
مساعِدة المنظِّمة: يوليا يَبْلُونْسكي
Assistant Curator: Julia Yablonsky

כל העבודות מעיזבון רות דורית יעקבי, אלא אם צוין אחרת, ובאדיבות משפחת האמנית
جميع الأعمال مأخوذة من تركة روت دوريت يعقوبي، ما لم يُذكر خلاف ذلك،
مع الشكر لعائلة الفنانة
All works are from the estate of Ruth Dorrit Yacoby, unless otherwise
indicated, and courtesy of the artist's family

המחקר האוצרותי נערך בתמיכת מלגה מטעם "בית לאמנות ישראלית",
מכללת תל־אביב–יפו
البحث المتحف أجري تحت رعاية منحة "دار الفنون الإسرائيلية"، كلية تل-أبيب يافا
Curatorial research supported by a scholarship from the
House of Israeli Art, Academic College of Tel Aviv-Yafo